

ETNOGENEZA ROMÂNESCĂ

Creștinism **- schița lecției -**

Încetarea stăpânirii romane în provincia Dacia nu a însemnat întreruperea legăturilor autohtonilor cu lumea romană. Dobrogea (Schytia Minor) a rămas sub stăpânire romană până la începutul secolului al VII-lea.

Legăturile cu Imperiul Roman au fost menținute prin:

- a) schimburile comerciale ale populației autohtone nord-dunărene cu provinciile romane sud-dunărene;
- b) mutările voluntare ale locuitorilor de pe un mal pe celălalt al Dunării;
- c) reinstaurarea stăpânirii romane la nordul Dunării în timpul împăraților Constantin cel Mare (306-337) și Iustinian (527-565);
- d) răspândirea creștinismului la Dunărea de Jos de către misionari latinofoni veniți din Imperiu.

Principalele fenomene care au afectat fosta Dacie romană, după anul 271, au fost *decăderea vieții urbane și retragerea daco-romanilor în zonele rurale*, care puteau oferi adăpost în fața atacurilor migratorilor.

Procesul romanizării a continuat, extinzându-se și asupra dacilor liberi.

Religia creștină a pătruns în Dacia prin intermediul *coloniștilor* și a *militarilor romani*. În urma **Edictului de la Milano (313)**, prin care împăratul Constantin cel Mare acorda libertate de cult creștinismului, a început organizarea primelor episcopii la Dunărea de Jos și întemeierea basilicilor (la Tomis, Histria, Niculițel, etc.).

Creștinismul s-a răspândit în limba latină, contribuind la continuarea procesului de romanizare în rândul autohtonilor. Termenii creștini de bază în limba română provin din limba latină (biserică, cruce, Dumnezeu, înger, botez, Paște, etc.).

Obiecte creștine din secolele al IV-lea -al VI-lea au fost descoperite la **Biertan** (județul Sibiu): donariul de bronz cu inscripția latină „Ego, Zenovivs votum posui” (Eu, Zenovie, am dat acest dar), având și monograma lui Hristos. Alte obiecte paleocreștine au fost descoperite la Porolissum (Moigrad, jud. Sălaj), Luciu (jud. Ialomița), Apulum (Alba Iulia) și Sucidava (Celei, jud. Olt).

